

Mic po mic, prođe još jedno prilično čemerno leto. Mnogi su svašta obećavali, ali, vajdica bi slabašna. I, tako, kao poslednja šansica za neki čarić ostade - Deda Mrazić.

U epizodi: Dedicu poharaše nečastivi

Tračoslava (šečkajući se po izvesnome Trgu): - Ej, bre, komšo, si ga vid'o... Đuskam ovde već po sata, nigdi ga nema! A, poručila sam vragolanima tri paketića, džavo ga iz'o!

Šeširdžija (češkajući zabrinuto šubaru): - Di sam ga vid'o?! A, i ja ga ištem! Al' šta mi вреди, ne bi mi ni on pomogno, sve i da mu je džak većma pun tih subencija. Evo, nešto kanda ide! Kanda slič, al' žensko! Gospa Mrazice, al' ima za mene neki poklon?

Sponzorojka (alijas Dedamrazica): - Zn'či, matori, koji bre pokloni? Nemam ja ništa s tim glupostima. Mogu ti samo dam ovu bruka groznu kapu, što mi uvalili u butiku.

Grmalj (maz'no joj kapu iz ruku i stavio na glavu): - Ho-ho, viđe me mala - ne oklevaj, ne dremaj, tralala... (Spazi Deda Mraza sa sve džakom). Stan' der momčino, ima li unutra štogod za moje grlo sparušeno, ratničko?

Dedica: - A, nema, ovo je roba za drugu tezgju!

Grmalj: - Ma, šta ti meni za drugu? Ha, sigurno za neke buđe! Kad je valjalo pucat' onda smo bili dobri! Daj 'vamo taj džak! (krene da mu ga otima)...

Dedica - student (spade mu brada): - Eeee, s kakvim sve bahatim individuama studentarija mora da se rve, kako bi preživela? Evo vam prokleti pokloni!

Svi ostali, zajedno: - Daj meni, meni! Student (ražalovani Dedita): - Samo vi grabite! I onako su unutra samo sitne bombone, a mercedesi su odavno spakovani zaslužnoj dečurliji koja se najbolje pokazala u 'vladanju'...

I, svi su oni zajedno, slučajno ili namerno, nastavili da jure za irvasima, ne bi li im svanule neke bolje Nove godine...

* * *

A, u opštini ništa novo, osim što sneg malo pada, malo se topi, završeni su građevinski radovi na prečistaču, potpisuju se ugovori za kanalizaciju, Trg je okićen lepše nego ikada (a pogledajte okolna sela), a pravi Deda Mraz nije mališane stavio na mukicu, već im je podelio preko 200 paketića!